

Csukás István: Süsü, a sárkány

Süsüt kitagadják

Hol volt, hol nem volt, a vad örömföldön túl, de a bogáncsos réten innen, ott, annál az irdatlan magas hegynél, honnan már a madár is visszafordul, volt a sárkányok birodalma. Pontosabban senki se tudja, hogy hol, hiszen emberfia nem jár a sárkányok között, hogyan is merészkedne a tüzet fújó, lángot okádó szörnyetegek közé! De hogy arrafele van valahol, azt mindenki tudja, ha máshonnan nem, a nagy ordítózásból, bömbölésből, mormogásból és tűzfújásból!

A sárkányok királya az irdatlan hegy legbelsejében lakott kilenc gyerekével. A királynak három feje volt, a gyerek sárkányoknak szintén, kivéve a legkisebbet, annak bizony már csak egy feje volt! Csúfolták is eleget ezt az egyfejű legkisebbet, akit éppen ezért Süsünek hívták, meg talán azért is hívták Süsünek, mert egyéb másban is elütött a testvéreitől. Szelíd volt, mint a bárány, félénk volt, mint egy kecskegida, jámbor volt, mint egy kolduló barát. Amúgy persze külsőre pontosan olyan behemót nagy volt ő is, mint a többi sárkány! De csak külsőre! Belül meg, mint egy kisegér.

Morgott is eleget az apasárkány, meg dirmegett, meg dörmögött a három fejével: Micsoda szégyen! Meg: Hajaj, ilyen gyáva nyulat ki látott?! Meg: Mintha nem is az én fiam lenne!

Mikor már eleget mormogott, meg dirmegett, meg dörmögött, meg már a szemét is bántotta legkisebb gyerekének az egy feje, mert hiába hunyt be hat szeme közül hármat, akkor is csak egy fejet látott! Nos, mikor már mindezt nagyon megunt, elküldte Süsüt, régi sárkányszokás szerint, hogy számoljon le az ellenségével! Elmagyarázta neki az irányt: El se tévesztheted! Mindig csak előre, és csak egyszer kell jobbra letérned a Huzatos Völgynél! Ott lakik rögtön az ellenségem!

Azután azt is elmagyarázta a második fejével, hogy mit csináljon vele: El se tévesztheted! Addig ütöd, meg dögönyözöd, míg van benne szusz!

A harmadik fejével csak mordult egyet: Na, lódulj már!

Na, ez éppen három hónapja volt, már kezdték is elfelejteni Süsüt, az apasárkány is leszokott a szemhunyogatásról, vidáman nézegette többi gyereke három fejét, úgy gyönyörködött bennük.

Az ám, de egyszer nagy énekszó hallatszott az országútról! A sárkánygyerekek kitódultak a kapuba, az öreg sárkány meg az irdatlan hegy legmélyén hallgatózott magában.

Süsü énekelt, szállt, szállt a hangja a hegy felé:

Ó, ha rózsabimbó
lehetnék!

Rám szállnának szépen
a lepkék!

Kicsi szívem velük
dobogna!

Nem lennék ilyen nagy

otromba!

Ezt a vágyam senki
se érti,

se gyerek, se nő és
se férfi

Senki, senki itt a

világon,
mi is az én titkos

nagy álmom!

A sárkánygyerekek, mikor megpillantották Süsüt, visszatódultak az irdatlan hegy belsejébe, s egymás szavába vágva kiáltozták:

- Megjött Süsü! Megjött Süsü! Itt van Süsü! Itt van Süsü!
- Hallom! – mordult rájuk az apasárkány. – Nem vagyok süket!

A sárkánygyerekek elhallgattak, s kíváncsian nyújtogatták a nyakukat.

Süsü abbahagyta az éneklést, letörölte a lábát a barlang bejáratánál, s vidáman köszöntötte a testvéreit.

- Szervusztok! Hogy vagytok? Itt vagyok, ragyogok!
- Szia! Szia! Szia! – válaszoltak a testvérek vihogva.

Majd mikor Süsü az apasárkány elé ért, elhallgattak, s kíváncsian várták, hogy mi is lesz.

Süsü mosolyogva állt az apja elé, egy feje vidáman ragyogott, meg piroslott, mint egy alma. Majd így szólt:

- Megjöttem!
- Látom! – morgott az apasárkány első feje.
- Mit csináltál az ellenséggemmel?! – dirmegett a második feje.
- He?! – dörmögött a harmadik feje, mivel egy kicsit nagyot hallott.

De Süsü csak állt és mosolygott.

Az apasárkányban rettenetes gyanú ébredezett.

- Megnyúztad?! – morgott az első feje.
- Porrá törted a csontját?! – dirmegett a második feje.
- He?! – dörmögött a harmadik feje.

Süsü a fejét rázta minden kérdésre. Majd összeszedte a bátorságát, és megmondta az igazat.

- Gyógyfűvet szedtem neki! Vizes borogatást raktam rá!

Az apasárkány nem hitt a hat fülének.

- Mi?! Mi?! Mi?! – kérdezte mind a három fejével.
- Beteg volt! – védekezett Süsü. – Influenza! Csak nem hagyhattam ott betegen?! De most már meggyógyult!

Az apasárkány rettenetes dühbe jött, fújta a tüzet mind a három fejével, mint valami óriási kovácsfújtató.

- Tűnj el a szemem elől! Ne is lássalak! – ordította az első feje.
- Te sárkányok szégyene! Te elfajzott egyfejű korcs! Kitagadlak! – bömbölte a második feje.
- Brr! Brr! – berregte a harmadik feje.

Süsü behúzta a nyakát, fülig piros lett a szégyentől, s lassan hátrált kifelé.

A testvérei vihogtak, rötyögtek, vihorásztak és röhögtek, ujjal mutogattak a kifelé hátráló Süsüre, nagyot csíptek a karjába, hatalmasokat ütöttek a hátába.

Haha, haha, bruhaha!
Nézd, hogy lóg a taraja!

– mondta az egyik testvér.

Süsü sóhajtott, s így dünnyögött:

Elbujdosok, de hova?!

A másik testvér így folytatta:

Ilyen gyáva, ilyen rút!
Nézd, hogy iszkol, nézd, hogy fut!

Süsü tovább sóhajtozott:

Majd akad egy gyalogút!

A harmadik testvér így csúfolódott:

Egy fejében, odanézz,
alig pislákol az ész!

Süsü megadóan bólintott:

Sose voltam nagy vitéz!

A negyedik testvér Süsü fülébe susogott gúnyosan:

Hé, te lüke, féleszű
kelekótya sü-sü-sü!

Süsü erre is sóhajtott egyet:

Haj, nem terem nekem fű!

Az ötödik, hatodik, hetedik és nyolcadik testvér már csak ezt kiáltotta Süsü után, hogy: Haha, haha, bruhaha, ne is lássunk már soha!, mivel közben Süsü kiért az irdatlan hegyből, s bánatosan battyogott az országúton.

Forrás: www.pim.hu